

MACERA GEÇİDİ
TEHLİKE
ÇEMBERİ
TUNCEL ALTINKÖPRÜ

TUNCEL ALTINKÖPRÜ

Yazar, 1946 yılında İstanbul'da doğdu. Beyazıt Beşinci İlkokulu, İtalyan Ortaokulu ve Pertevniyal Lisesi'ni bitirdi. Ardından, girdiği İstanbul Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi'nden Umumî Psikoloji (tezli), Tecrübî Psikoloji, Felsefe ve Çapa Tıp Fakültesi'nden de Psikiyatri sertifikalarını aldı.

1971 yılında "Altinköprü Yayınevi"ni kurarak, kendi eserlerini bu yayınevi bünyesinde yayımlamaya başladı. Bugün çeşitli konularda yayımlanmış yetmiş aşkın telif eseri bulunmaktadır. Kimi dergilerde yayınlanan makalelerinin yanı sıra psikoloji, çocuk eğitimi ve çocuk edebiyatı alanında çok sayıda çalışması vardır.

Kurucu ortaklarından olduğu "İlgi Yayıncılık" ve "Güçlü Yayıncılık" bünyesinde de Türk yayın hayatına hizmet eden yazar, yirmi yıl "Ders Kitapları Anonim Şirketi"nin tasarım ve yayım müdürlüğünü sürdürdükten sonra emekli olmuştur. Yaşamını hâlen Yalova'da sürdürmekte olan yazarın psikoloji, eğitim ve çocuk edebiyatı alanlarındaki eserleri Hayat Yayın Grubu tarafından yayımlanmaktadır.

Hayat Yayınları

- Çocuk Psikolojisi
- Genç Kız Psikolojisi
- Genç Erkek Psikolojisi
- Şahsiyet ve Karakter Analizi
- Beden ve Yüz Yapısıyla Karakter Analizi
- El Yazısıyla Karakter Analizi
- Psikolojik Testler ile Karakter Analizi

Genç Hayat

Serüven Peşinde Dizisi

- Batık Kent'e Yolculuk
- Ateş Kent'ten Kaçış
- Bizans'ın Gizli Hazinesi
- Uzayın Tutsakları
- Hayalet Gemi
- Kızıl Ejder
- Yedi Belâ Çetesi
- Korkunç Tuzak
- Efsaneler Gezegeni
- Katil Kim?
- İstanbul'da Tehlike
- Pirî Reis'in Hazinesi
- Kayıp Prens
- Büyük Soygun
- Çin Seddi'nin Ötesinde
- Oyun İçinde Oyun
- Altın Maske
- Korku Sirkisi
- Uzaydaki Düşman
- Deniz Kurdu
- Kâhin
- Tehlikeler Gezegeni
- Kâbus Şatosu
- Günlükteki Sır

Macera Geçidi Dizisi

- Kanıt Peşinde
- Ajan X
- Batıdaki Hazine
- Yeni Dünyalarda
- Sultanın Altınları
- Tehlike Çemberi
- Gol Kralı Kaçırıldı
- Lanetli Miras
- Ölümcül Takip
- Altın Kent'in İzinde
- Uzaylılar Dünya'da
- Yaşamak İçin
- Büyük Yarış
- Tehlikeli Oyun
- Ölümünden Kaçış
- Robotlar Cehennemi
- Hazinesinin Peşinde
- Kod Adın Bukalemun
- Çalınan Tablo
- Tanık Tehlikede
- Müze Sokağı Cinayeti
- Kıyamet Yıldızı

Korku Tüneli Dizisi

- Yarasalar Vadisi
- Canavarlar Adası
- Korkunç Palyaçolar
- Tehlikeler Evi
- Yasak Gezegen
- Cesaret Sınavı

Gol Kralı Sensin Dizisi

- Yıldızın Doğuyor
- Yıldızın Parlıyor
- Milli Takımdasın
- Avrupa'nın Yıldızısın
- Bir Dünya Yıldızısın
- Teknik Direktörsün

Çilek Kitaplar

- Hayvanlar Dünyasından Masallar
- Masal Bulutu
- Kral Aslan Kara Korsan'a Karşı
- Kral Aslan Büyük Tufan
- Çevreciler İş Başında (10 Kitap)
- Kral Aslan Masallar Dünyasında

Macera Geçidi

Her kitabını soluk soluğa
okuyacağınız bir dizi

- › Kanıt Peşinde
- › Ajan X
- › Batıdaki Hazine
- › Yeni Dünyalarda
- › Sultanın Altınları
- › Tehlike Çemberi
- › Gol Kralı Kaçırıldı
- › Lanetli Miras
- › Ölümçül Takip
- › Altın Kent'in İzinde
- › Uzaylılar Dünya'da
- › Yaşamak İçin
- › Büyük Yarış
- › Tehlikeli Oyun
- › Ölümden Kaçış
- › Robotlar Cehennemi
- › Hazinenin Peşinde
- › Kod Adın Bukalemun
- › Çalınan Tablo
- › Tanık Tehlikede
- › Müze Sokağı Cinayeti
- › Kıyamet Yıldızı

MACERA GEÇİDİNE GİRİN!
KENDİ MACERANIZI YAŞAYIN!

Macerasever Dostum,

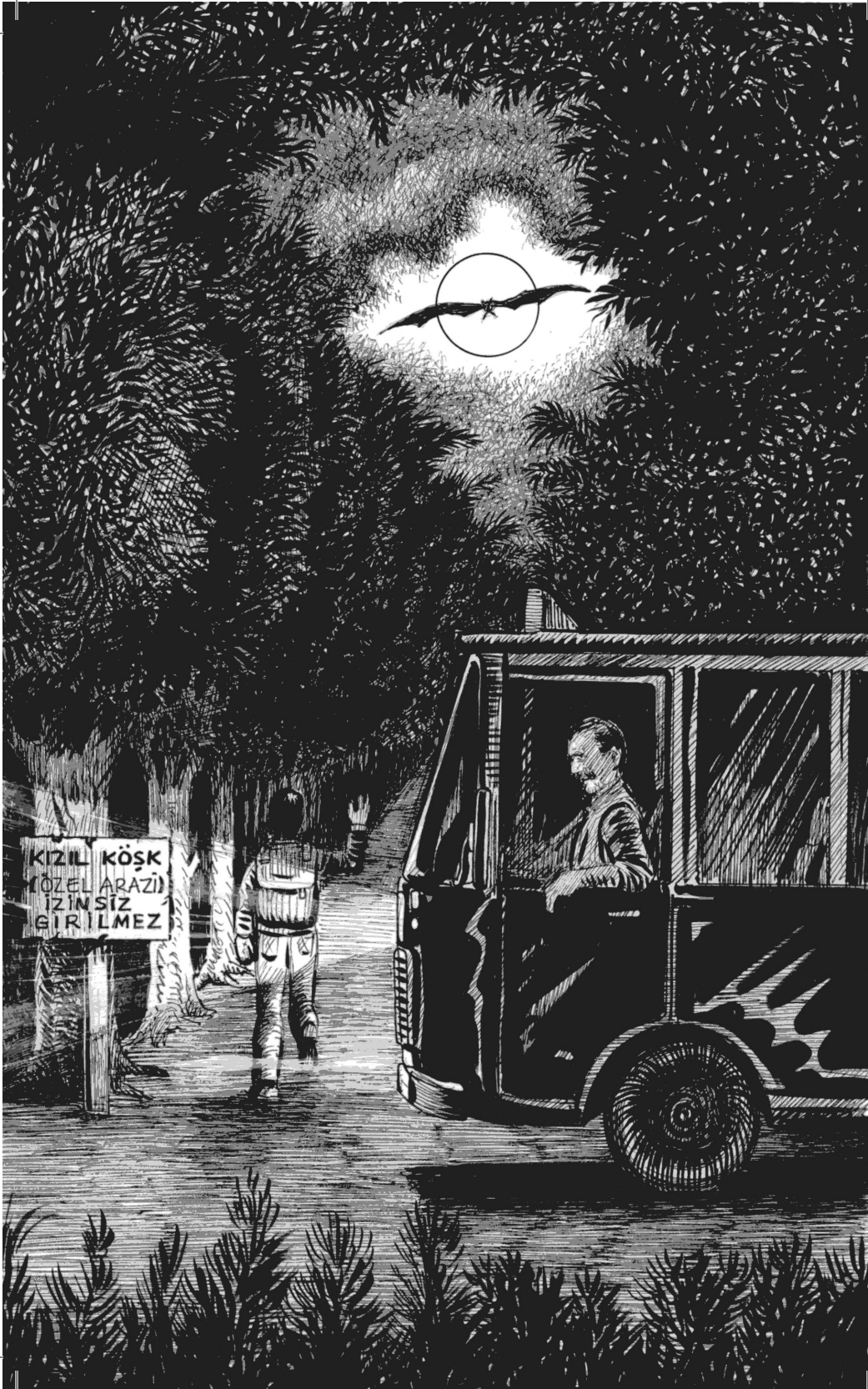
Elindeki kitabı bugüne kadar okuduğın diğer kitaplar gibi okumayacaksın! Sayfa altlarındaki yönlendirmeleri kullanarak ilerleyecek ve zaman zaman çok önemli kararlar vereceksin.

Zaten okuyacakların, senin bu kararlarına göre değişecek ve gelişecek. Yapacağın seçimler sonrasında, kitabın farklı bir sayfasına gidip yaptığın seçime göre farklı bir olay yaşayacaksın. Bu yüzden maceranın sonunu da senin kararların belirleyecek.

Yalnız dikkat et! Yapacağın seçimlerin sonucunda çok parlak başarılar kazanabileceğin gibi, ürkütücü sonuçlarla da karşılaşabilirsin. Kararlarını verirken, seçimlerinin sana yükleyeceği sorumluluğun bilincinde olmalısın. Umarım hep doğru seçimler yapar ve mutlu sona ulaşırsın. Ancak kötü bir sonla karşılaştığında, sakın yılgınlığa kapılma! Kazandığın deneyimle şansını yeniden dene. Ta ki dilediğin başarıya ulaşana dek! Unutma, yaşam bir maceradır. Başarı için savaşsan, sonunda mutlaka kazanır.

Macera Geçidi, her kitabını soluk soluğa okuyacağın bir dizi... Ancak bu kitaplar, karşı karşıya kalabileceğin güç ve çelişkili koşullarda karar verme yeteneklerini de geliştirecek. Ulaştığın olumlu veya olumsuz sonuçlar karşısında seni doğru tepkilerde bulunmaya yönlendirecek. Böylece kişiliğini geliştirecek. Özellikle öneririm.

Psikolog Tuncel Altınköprü

TEHLİKE ÇEMBERİ

Minibüs sürücüsü frene basıp durduktan sonra size dönerek, "Son durak burası..." diyor. "Bataklık Ormanı... Fakat sen gerçekten bu durakta inmek istediğinden emin misin? Kızıl Köşk'e mal getiren birkaç satıcının dışında pek kimse inmez de burada..." Minibüsün kapısını açıp aşağıya iniyor ve yaşlı adama gülümseyerek, "Size anlattım ya!" diye yanıt veriyorsunuz ona. "Ben, Kızıl Köşk'te çalışmaya geldim. Köşk, şu önünde durduğunuz ağaçlıklı yolun sonunda galiba. Ne kadar zamanda varabilirim oraya?"

Yaşlı sürücü bu sorunuza, "Oraya hiç gitmediğim için..." diye yanıt veriyor. "Yolun ne kadar süreceğini söyleyemeyeceğim. Fakat sana yol boyunca anlattığım gibi, buralarının pek tekin olmadığı söyleniyor. O yüzden çok dikkatli ol!"

Adam bu sözlerinin ardından sert bir dönüşle geldiği yola yönelip gözden kayboluyor. Sizse; üzerinde, "Özel Arazi... İzinsiz Girilmez." yazısının bulunduğu ağaçlıklı yola girip ilerlemeye başlıyorsunuz. Ancak yol uzadıkça, içinize bir korkudur çöküyor.

Ormanın derinliklerinden üzerinize dikilen fosforlu gözler görüyorsunuz. Bunlar, vahşi hayvan gözlerine benzeyen ürkütücü gözler... Tüylerinizi diken diken eden yabanî hayvan çılgınlıkları duyuyorsunuz hemen peşinden. Adımlarınızı sıklaştırıp hızlanırken, "Bunlar, bilinçaltımın bana oynadığı oyunlar olmalı!" diyerek gördüklerinizi yorumlamaya çalışıyorsunuz. "Bu duyduklarım, aslında rüzgârla birbirine sürtünen dal ve yaprakların hisşirtisi... Üzerime dikilen şu parıltılı gözlerse, büyük olasılıkla ağaç gövdelerini kaplayan fosforlu yosunlardan kaynaklanıyor olmalı."

Bu çabanız; içinizdeki korkuyu yenmenize de, yaşlı sürücünün anlattıklarını kafanızdan atmanıza da yetmiyor. O sözler, beyninizin içinde hiç durmaksızın yankılanıp duruyor. "Buraları eskiden çok geniş bir bataklık. Sonradan kurutularak ormanlaştırıldı. O yüzden de adı, Bataklık Ormanı olarak kaldı.

Yıllar önce adamın biri, Bataklık Ormanı'nı satın aldı. Arazinin ortasına da, Kızıl Köşk adıyla anılan o evi yaptırdı. Ancak özene bezene yaptırdığı köşkünde uzun süre oturamadı. Daha yılı dolmadan onu satılığa çıkardı. İşte, bu Zekai Sezer, Kızıl Köşk'ü o adamdan, bedava sayılabilecek bir fiyata devraldı. O günden sonra da, köşkten dışarıya adımını atmadı.

Fakat o ormanda hâlâ, ayak basanların bir daha dışarı çıkamadığı bataklıkların olduğu söyleniyor. Hatta bazıları, burada gizemli yaratıkların yaşadığını bile ileri sürüyor. O yüzden kimse bu ormana da, çevresine de pek yaklaşmıyor. Peki, sen kiminle ve nerede çalışacağını hiç araştırmadın mı?"

Siz de, “Yo, hayır! Araştırmaya gerek duymadım.” diye yanıt vermişsiniz ona. Mastırınızı yapacağınız okulun çevresinde kendinize uygun bir iş bulamayınca, gazetelerin eleman arayanlar sütunlarında şansınızı denemeye başlamıştınız. Sonuçta, yaz tatilinde çalışıp para kazanmak zorundaydınız. Neyse ki o sabah, okuduğunuz gazetede şöyle bir ilânla karşılaştınız: “Yoğun çalışma sürecine dayanabilecek, zeki, çalışkan; elektronik konusunda eğitim görmüş yatılı eleman aranıyor. Ücret dolgunur.”

O yıl, okuduğunuz üniversitenin elektronik bölümünü bitirmiştiniz. Zeki, enerjik ve çalışkandınız. Yoğun çalışma temposu sizin için sorun sayılmazdı. Çünkü zaten buna alışkındınız. İşin yatılı olması da; yeme, içme, barınma masraflarından kurtulacağınız anlamını taşıyordu. Üstüne üstlük, dolgun bir de ücreti vardı. Tabii hemen telefona sarıldınız. Karşınıza çıkan kişiye kendinizi tanıtip onun size sorduğu tüm soruları içtenlikle yanıtladınız. Birkaç saat sonra, bu kez siz arandınız. İşe alınmıştınız. Üstelik de sizi sevinçten havalara sıçratacak bir ücretle...

Üç ay çalışarak otuz bin lira kazanacak ve aldığınız parayla mastırınızı yapacaktınız. Bu, sizin rüyalarınızda bile düşünemeyeceğiniz bir fırsattı. Üstelik yapacağınız iş, meslekî eğitiminizle ilgili olacaktı. Doğal olarak hemen eşyalarınızı toplayıp yola çıktınız. İşte, şimdi de verilen adrese ulaşmak için çabalamaktasınız. Fakat çevrenizi saran şu gözlerden ölesiye korkuyorsunuz. Size o kadar yakınlar ki neredeyse her şeyden vazgeçip gerisin geri kaçacaksınız.

Neyse ki tam da bu anda, önünüzdeki ağaçlıklı yol birden genişliyor. Kızıl Köşk, olanca görkemiyle karşınızda beliriveriyor. Köşkle aranızdaki iki yüz metreyi bir Olimpiyat rekortmeni hızıyla aşıyorsunuz. Sonra da soluk soluğa vardığınız kapıyı, ardı ardına yumruklamaya koyuluyorsunuz.

Size saatler gelen saniyelerin ardından açılan kapıda, sizin yaşlarınızda bir genç kız beliriyor. Şaşkın gözlerle size bakıp, "Fakat kapıyı neden böyle deli gibi yumruklayıp duruyorsunuz?" diye soruyor sakın bir ses tonuyla. "Zil çalmıyor mu yoksa?"

Kapının yanındaki zili, ancak o zaman fark edebiliyorsunuz. Kızın sorusuna, elinizle aranızda kalan yolu göstererek, "Şu canavarlar..." diye yanıt veriyorsunuz. "Yol boyunca peşimi hiç bırakmadılar. Eğer köşke varmakta biraz daha gecikseydim, sanırım üzerime saldıracaklardı."

Kız; gösterdiğiniz yola bakarak, "Canavarlar mı?" diye soruyor yine şaşkınlıkla. "Siz hangi canavarlardan söz ediyorsunuz Allah aşkına? Hiçbir şey yok ki orada! Birkaç zararsız hayvandan başka canlı bulunmuyor zaten o ormanda. Fakat üzülme! Karanlık korkusu, bazen böyle oyunlar oynayabiliyor insana."

Siz de arkanıza dönerek geldiğiniz yola bakıyorsunuz. Az önce üzerinize saldıracakmış kadar yaklaşan o sarı gözlü canavarlardan hiçbirini göremiyorsunuz. Şaşkın bir ses tonuyla, "Fakat nasıl olur? Onları gördüm. Bundan eminim!" şeklinde kırık dökük birkaç tümce mırıldanıyor. Sonra da utanmış ve mahcup, kızın açtığı kapıdan içeriye giriyorsunuz.

İçeriye girmenizin ardından kız elini size doğru uzatarak, "Adım Sıla..." diyerek kendini tanıtıyor. "Zekai Sezer Bey'in kızım. Sanırım siz de, babamın bugün gelmesini beklediği yeni yardımcısısınız. Fakat epeyce geç kaldınız."

Kızın uzattığı eli sıkıp kendinizi tanıtırken yanınıza elili yaşlarda, saçları kırlaşmış, zayıf, uzun boylu, geniş alınlı bir adam yaklaşıyor. "Ben, Zekai Sezer..." diyerek kendini tanıttıktan sonra kızına dönüp, "Haydi kızım! Sen yukarıya, odana çık!" diyor. "Benim bir süre konuğumuzla ilgilenmem gerekiyor."

Onun üst kata çıkan merdivenlere yönelmesinin ardından da, "Oldukça uzun bir yoldan geldiniz. Hiç kuşkusuz, dinlenmek için bir an önce odanıza çekilmek istersiniz." diyor. "Gelin, size kalacağınız ve çalışacağınız odaları göstereyim. Bu geceyi geçirelim. Yarın sabah, kahvaltıdan sonra işe girirsiniz." Ardından da dostça kolunuza giriyor ve sizi içinde bulunduğunuz geniş girişte sürüklemeye başlıyor.

Böyle kol kola ilerlerken bir yandan da, "Mutfak ve çalışanların odaları, şu sağınızdaki koridorda..." diyerek size köşkü tanıtıyor. "Hemen solunuzda da yaşam ve yemek salonları bulunuyor. Yatak odanızla çalışma odanız, şu karşı koridorda... Bütün gereksinmelerinizi bu katta karşılayabileceksiniz sonuçta. Bu nedenle; üst katlarda da, bodrum katta da işiniz olmayacak. Aramızda bulunduğunuz süre boyunca buna dikkat edin. İşinizin dışında başka bir şeyle ilgilenmeyin. Özellikle de kızım... O zaman bu üç aylık süreci sorunsuzca geçirebiliriz kanımca."

Adam bütün bu sözleri yumuşak bir ses tonuyla ve gülümseyerek söylüyor. Ancak içeriğindeki örtülü tehdidi de size açıkça sezdiriyor. Siz tam ona yanıt vermeye hazırlanırken, girdiğiniz koridordaki kapılardan biri aniden açılıyor. Odadan dışarıya çıkan iri yarı bayan görevli Zekai Bey'e doğru yaklaşarak, "Her iki oda da hazır beyim!" diyor. "Odaları kullanacak olan kişi, yoksa bu genç mi?"

Zekai Bey de kadına, "Evet, Gülizar bacı!" diye yanıt veriyor. "Bu genç, önümüzdeki üç ay boyunca bizimle birlikte yaşayıp bizimle birlikte çalışacak. Ne yap, et; onu memnun et ki işini yarım bırakıp gitmeye kalkışmasın. Çünkü yapacağı iş, benim için çok önemli... Senin yemeklerini bir tadan, zaten bir daha buradan ayrılmaz; öyle değil mi?"

Gülizar Bacı donuk bir sesle, "Siz hiç merak etmeyin beyim!" diye yanıt veriyor ona. "O üç ay bittiğinde, kendisi buradan ayrılmayacak."

Kadının iyi geceler dileyip yanınızdan ayrılmasının ardından, Zekai Bey'le birlikte sizin için hazırlanan odaya giriyorsunuz. Rahat ve geniş yatağı, üç kapılı elbise dolabı, tuvalet masası ve oturma grubundan oluşan eşya-sıyla konforlu, fakat soğuk bir oda bu...

Odanızda, girdiğiniz kapıdan başka iki kapı daha bulunuyor. Bunlardan biri banyoya, diğeri çalışma odasına açılıyor. Zekai Bey, doğruca çalışma odasına yöneliyor. Siz de onu izliyorsunuz tabii. Kapı ve pencerelerinin dışında bu odanın tüm duvarları kitaplıkla kaplı... Üstelik raflarındaki kitapların tamamı, Türkçe ve yabancı dilde bilim kitapları...

Çalışma odanızın da tıpkı yatak odanız gibi üç kapısı bulunuyor. Bunlardan biri yatak odanıza, diğeri koridora açılıyor. Zekai Bey, tam karşınızdaki üçüncü kapıyı göstererek, “Şu kapının ardındaki odada benim bazı özel eşyalarım var...” diyor. “O yüzden, kapısı kapalı tutuluyor.” Ardından size eliyle, üzerinde bir bilgisayar bulunan çalışma masasının koltuğuna oturmanızı işaret ediyor. Kendi de gidip karşınızdaki deri koltuklardan birine yerleşiyor.

Sizin yerinize geçip oturmanızın ardından da, “Artık bu odada, bu masada, bu bilgisayarla çalışacaksınız.” diyor. “Sizden bütün beklentim; şu arkanızdaki raflarda duran on iki yıllık çalışmalarımı önümüzdeki üç ay içinde bilgisayara aktarmanızdır. El yazısı hâlindeki notlarımı, belki sizin sayenizde bir kitaba dönüştürebilir ve bunca yıllık bilgi birikiminden, gelecek kuşakları yararlandırabiliriz.

Yalnız ben şu aralar, çok önemli bir konu üzerinde ve çok yoğun bir tempoda çalışıyorum. Bu yüzden; sizinle yeterince ilgilenebileceğimi sanmıyorum. Sizden de, her ne sebeple olursa olsun, beni meşgul etmemenizi özellikle rica ediyorum. Karşılaşacağınız sorunları mümkün olduğunca kendi başınıza çözümlenmeye çalışın. Çözümlenemediklerinizi bir kenara yazın. Artık ben yanınıza ne zaman gelebilirim, bunları o zaman hallederiz.”

Zekai Bey, bu sözlerinin hemen ardından, “Ben artık gideyim de siz de biraz dinlenin!” deyip ayağa kalkıyor. “Kızıl Köşk’te âdettir. Sabah saat yedi oldu mu herkes kahvaltı sofrasında, sekizde de işindedir.”

Zekai Bey'in odadan çıkıp kapıyı kapatmasının ardından döner koltuğunuzu çevirip arkanızdaki raflara bakıyorsunuz. Kitaplığın alt kısmında, üst üste konulmuş onlarca defterden oluşan bir yığın buluyorsunuz. Ancak o zaman ne kadar çetin bir işe kalkıştığının farkına varıyor, Zekai Bey'in telefondaki sözlerini anımsıyorsunuz. "Bu işi başarırsan, tam otuz bin liralık bir ödül bekliyor seni. Başaramazsan, bu paranın yalnızca hak ettiğin kadarını alacaksın."

Yığının en üstündeki defteri alıyor ve incelemeye koyuluyorsunuz. Defterin üzerinde Romen rakamıyla büyükçe bir XXXVII rakamı görülüyor. Hemen altında da bir tarih var: 2016... Belli ki bulunduğumuz yıla ait bir defter bu! İçiye, matematiksel formüllerle dolu... Bunların neyle ilgili olduğunu anlamak için sayfalarını karıştırmaya başlıyorsunuz.

İşte tam bu sırada, dışarıdan gelen garip bir sesle irkiliyorsunuz. Sanki bir hayvan, dikkatinizi çekmek istermiş gibi camınızı tırmalıyor. Hemen ayağa kalkıyor ve büyük bir merakla pencereye yaklaşıyorsunuz. Ağır atlas perdeyi açıp dışarıya bakmaya kalkışıyorsunuz. Ancak bakmanızla birlikte, keskin bir çığlık atıyor ve odanın ortasına doğru kaçılıyorsunuz.

Elinizden kurtulan perde, camı yeniden örtüyor. Pencerenin öte yüzünden size bakan o bir çift fosforlu gözle o korkunç surat da gözden kayboluyor. Korkudan, fırtınaya tutulmuş saz gibi zangır zangır titriyorsunuz. Yine de tüm cesaretinizi topluyor ve perdeyi bir kez daha aralyorsunuz. Fakat bu kez ne o korkunç suratı, ne de fosforlu gözleri karşınızda bulabiliyorsunuz.

Şu anda tek seçebildiğiniz şey, sislerin beyaz bir du-man gibi önünü perde perde örtmeye başladığı Bataklık Ormanı... “Yoksa yaşlı minibüs sürücüsünün etkisinden hâlâ kurtulamadım mı?” deyip kendinizden kuşku duyuyorsunuz. Ancak, az önce yaşadıklarınızın bir hayal olmadığına yemin edebilirsiniz.

O iki yabancı göz, keskin ve sivri dişlerle dolu ağız, yara bere içindeki yüzü sanki şu anda önünüzdeymiş gibi görebilmektesiniz. O yüz, ne herhangi bir hayvana ne de bir makineye benzemektedir. Belki ikisi arası bir şeydi. Fakat hiç kuşkusuz, şu ana kadar hiç görmediğiniz, bilmediğiniz bir yaratığa aitti. Acaba türünün arta kalmış son örneği miydi? Yoksa onlarca, yüzlerce benzerinden yalnızca biri miydi?

Bir an, “Yatağıma gidip uyusam ve her şeyi unutsam.” diye düşünüyorsunuz. Ancak uyumayı başarsanız bile, gördüğünüz o korkunç suratın; gözlerinizi yumar yummaz bir karabasan hâlinde karşınıza dikileceğini biliyorsunuz. “En iyisi çalışmak ve yapmam gereken işi bir an önce bitirip Bataklık Ormanı denilen bu lanet yerden uzaklaşmak...” diyor ve yeniden çalışma masasına dönüyorsunuz.

Arkanızdaki rafta ne kadar defter ve kâğıt varsa, önce bunların hepsini önünüzdeki masaya yığıyor ve karmakarışık hâldeki bu yığına tarih sırasına koymaya başlıyorsunuz. Defterlerin en eskisi, 2004 yılına kadar iniyor. Yani bundan on iki yıl öncesine... Belki de Zekai Sezer’in Kızıl Köşk’e yerleştiği o ilk seneye... Sonra da başlıyorsunuz üzerinde I rakamı bulunan defterden başlayarak bunları incelemeye...